

عنوان مقاله:

الگوی نوین پوکینگهورن از ارتباط خدا با عالم با نقد تصور سنتی توماسی

محل انتشار:

پژوهشنامه فلسفه دین، دوره 18، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

نیما نریمانی - دانشجوی دکتری فلسفه دین، دانشکده الهیات، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

رویکرد کلان جان پوکینگهورن در مواجهه با مسائل الهیاتی تأکید بر لزوم توجه و استفاده از علوم جدید است. او به تصور شخصی، متعالی و متمایز از خداوند به طور کلی ملتزم است و با این حال نقدهایی بر تصور رایج توماسی از خداوند وارد می‌سازد. محور اصلی نقدهای او مسئله ارتباط فعالانه خداوند با جهان و مخلوقات خصوصاً انسان است. در این مقاله، پس از بیان نقدهای پوکینگهورن بر تصور توماسی از خداوند و ارتباط او با جهان، الگوی جدیدی که او معتقد است مشکلات پیشین را ندارد و همچنین برخاسته از ظرفیت‌های فیزیک نوین است معرفی خواهد شد. در پرتو ظرفیت‌های فیزیک جدید، به ویژه علیت اطلاعاتی، پوکینگهورن کوشیده است تبیینی از ارتباط خداوند با عالم هستی ارائه کند که علاوه بر نقش خالقیت ازلی برای ربوبیت و تأثیر اراده خاص خداوند در عالم نیز جایی را باز می‌گذارد. در این مقاله، دیدگاه او را که دارای سه وجه علمی، دینی و فلسفی است از همین سه وجه مورد ارزیابی انتقادی قرار خواهیم داد.

کلمات کلیدی:

فاعلیت الهی، دئیسم، توماس آکویناس، جان پوکینگهورن، فیزیک جدید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1126116>

